

andre partier, som er imod denne form for eksport af terrorisme og så i stedet for satser på bekæmpelse af terrorisme ved, at man anklager terrorister på dansk grund og sætter dem i fængsel, hvis man kan løfte bevisbyrden.

Terrorpakken rejser spørgsmålet, om danske dommere og advokater på længere sigt vil være villige til at gummistemple afslag i asylsager med bind for øjnene. Jeg tror ikke, det vil være tilfældet, og jeg tror bl.a. ikke, at det vil være tilfældet af den grund, at det jo ikke kan undgås, at der vil blive sat spørgsmålstejn ved alle de afgørelser, der træffes i Flygtningenævnet. Alle vil jo være underlagt den mistanke, at der i virkeligheden ligger andre motiver bag end dem, som er blevet fremført.

Derfor – for at fastholde Flygtningenævnet som en uafhængig instans, en domstolslignende instans, men såmænd også for at Danmark kan give sit ubetingede bidrag til kampen mod terrorisme i stedet for til eksport af terrorisme – afviser Enhedslisten det her forslag.

Anne Baastrup (SF):

SF har sammen med Enhedslisten lavet et relativt grundigt betækningsbidrag, så det vil jeg henvise til, idet jeg i øvrigt er meget enig med hr. Søren Søndergaards ordførertale her.

Hr. Søren Søndergaard nævnte bl.a. Flygtningenævnets domstolslignende karakter. I og med at man nu reelt fratager Flygtningenævnet muligheden for at kunne påtage sig opgaven selvstændigt at vurdere, hvorvidt der er et asylkrav eller ej, så står man i virkeligheden nu med en situation, når det her lovforslag bliver vedtaget på torsdag eller fredag – hvad jeg er ret sikker på, at det bliver – hvor man skal tage stilling til, hvorvidt Folketingets Ombudsmand stadig væk skal fastholde, at han ikke længere er kompetent direkte i sagerne vedrørende Flygtningenævnet.

For nogle år siden udvidede man Folketingets Ombudsmands kompetence til at omfatte kommunerne, og samtidig gennemgik man de forskellige nævn og råd, der havde en domstolslignende karakter. En af de ting, Ombudsmanden derved mistede kompetence over for, var Flygtningenævnets afgørelse.

Vi kan nu i virkeligheden sige, at med den her ændring af udlændingelovgivningen mister Flygtningenævnet sin selvstændige kompetence. Spørgsmålet er, om Folketingets Ombudsmand så ikke som følge heraf må være kompetent.

Forleden dag blev jeg kontaktet af en journalist, der lavede den omvendte historie af den, hr. Søren Søndergaard netop har beskrevet. Det drejer sig om et menneske, der søger asyl. Justitsministeren og efterretningstjenesten mener, at den pågældende er interessant for en fremmed efterretningstjeneste, men ønsker ikke at oplyse nogen herom, slet ikke den pågældende selv.

Kl. 22.30

Konstruktionen er så, at justitsministeren meddeler integrationsministeren, at han skal meddele Flygtningenævnet, at den pågældende skal have asyl, således at han ikke opdager det.

Ud over det, som hr. Søren Søndergaard har beskrevet, har ministeren jo også i forskellige svar netop vist det omvendte, for det hele det bliver jo meget hemmeligt i Flygtningenævnet.

Det korte af det lange er, at det, man gør med det her lovforslag, er, at man undergraver den respekt, som man sædvanligvis må have for Flygtningenævnet, og efter min bedste overbevisning er det et meget alvorligt tilbageskridt.

SF kan ikke støtte lovforslaget.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg skal ikke trætte med en lang redegørelse, der ligger jo masser af svar til udvalget. Jeg vil blot lige slå et par ting fast.

Det er ikke sådan, når regeringen, justitsministeren og integrationsministeren, vurderer, at en person er en sikkerhedsrisiko, at Flygtningenævnet så tvinges til at overtage denne vurdering og indbygge den i en afgørelse. Der er jo ikke tale om, at Flygtningenævnet skal stå inde for regeringens vurdering; der er altså ikke tale om, at regeringen kan fordreje Flygtningenævnets afgørelse.

Der er derimod tale om, at regeringen går ind og siger: Regeringen betragter denne person som en sikkerhedsrisiko, vedkommende kan ikke få asyl. Det er regeringens ansvar. Denne administrative beslutning kan som andre administrative beslutninger indbringes for domstolene ifølge grundlovens § 63.

Spørgsmålet om, hvorvidt personen skal hjemsendes eller udsendes, sendes ud af landet, er derimod en sag, som Flygtningenævnet suverænt afgør, for det er Flygtningenævnet, der i disse sager som i andre afgør, om folk kan sendes tilbage uden at risikere forfølgelse.

Derfor mener jeg heller ikke, at fru Anne Baastrup har ret i, at dette lovforslag fratager Flygtningenævnet muligheden for at afgøre asylsa-